

optokinetischen nystagmus meer gegevens op dan dat van den corticalen vorm. Een nauwe verwantschap van den subcorticalen en den vestibulair nystagmus lijkt ons daarvan de oorzaak te zijn.

De gegevens, verkregen bij het onderzoek op den galvanischen nystagmus, bleken bij onze patienten voor de diagnostiek der vestibulaire afwijkingen het minst belangrijk te zijn. Toch was het ook met deze methode van onderzoek mogelijk objectieve afwijkingen bij subjectieve klachten te vinden.

Ook bij onze patienten bleken de kipreacties geïsoleerd gestoord te kunnen zijn, of geïsoleerd op te wekken bij overigens afwezige vestibulaire reacties.

SAMENVATTING.

60 Patienten met traumata van den schedel werden onderzocht, van wie echter 10 geen subjectieve klachten hadden. Onder deze laatsten werden bij één patient objectief toch vestibulaire afwijkingen aangetroffen (nystagmusgereedheid). 4 Patienten hadden alleen klachten over het gehoor.

Door een uitgebreid vestibulair onderzoek was het mogelijk bij 38 der resteerende 46 gevallen de reden der duizeligheid objectief aan te toonen.

Het vestibulair onderzoek werd uitvoerig besproken. Om vergissingen te vermijden, is een zekere kennis der optische nystagmusvormen gewenscht. Daarom werden deze, hoewel niet uitvoerig, in dit proefschrift behandeld. Er werd een overzicht gegeven over de verschillende vestibulaire syndromen bij neurologische afwijkingen, en een beschouwing gehouden over den nystagmus zelf.

Aan de hand van de onderzochte patienten werd nagegaan, welke mogelijkheden het vestibulair onderzoek biedt.

Van de spontane vormen van den nystagmus werden de kenmerken van perifeer vestibulair, centraal vestibulair en optischen nystagmus besproken.

Van den positienystagmus werden de verschillende bekende vormen uitvoerig behandeld.

Bij het calorisch en postrotatoir onderzoek werd gewezen op het groote belang der nystagmusgereedheid.

Daarbij werd een nystagmusgereedheid alleen voor de rotatoire component en alleen voor den galvanischen nystagmus beschreven. Een mogelijke verklaring werd gegeven voor het optreden van een perifere calorische nystagmusgereedheid.

Na bespreking der verschillende discrepanties en het syndroom van EAGLETON werd de nadruk gelegd op het bestaan van abnorme reflexen en op de wijze waarop deze kunnen worden gevonden. Tevens werd gewezen op het belang om bij het onderzoek van oogspieren en blikpareses steeds de reflectoire oogbewegingen in alle richtingen op te wekken.

De gegevens van den galvanischen nystagmus en de kliniek der kipreacties werden nader besproken.

Op het wezen van den optokinetischen nystagmus werd nader ingegaan. Het bestaan van een subcorticalen en een corticalen vorm werd verdedigd. De kliniek hiervan en het belang van de volgbeweging hierbij kwam ter sprake.

Hoofddoel van dit proefschrift was te wijzen op de noodzakelijkheid, bij het bestaan van subjectieve klachten na traumata van den schedel, zich bij het vestibulair onderzoek niet te beperken tot het eenvoudig nagaan van de al of niet prikkelbaarheid der labyrinthen, zooals men in de literatuur en bij uitgebrachte rapporten nog zoo dikwijls aantreft, maar door een uitgebreid vestibulaironderzoek zich te vergewissen of ook objectieve gegevens voor deze subjectieve klachten te vinden zijn.

RÉSUMÉ.

Nous avons examiné 60 traumatisés au crâne, dont 10 n'avaient aucune plainte subjective. Chez un seul, de ces derniers malades, on trouvait des réactions vestibulaires anormales (dysreflexie vestibulaire croisée).

4 Malades n'avaient que des plaintes de l'ouïe.

Grâce à cette examination vestibulaire, il nous était possible de démontrer objectivement la cause des vertiges chez 38 des 46 cas qui nous restaient.

La technique de l'examination vestibulaire fut discutée amplement.

Pour éviter des fausses conclusions une certaine connaissance des diverses formes du nystagmus optique est désirable.

C'est pourquoi on les a traitées, bien que pas en détail, dans cette thèse.

Un exposé était donné des différents syndromes vestibulaires dans de diverses formes malades neurologiques et des théories du nystagmus lui-même.

Avec l'aide des résultats de l'examination on a traité les possibilités données par l'examen vestibulaire.

On a discuté les formes spontanées du nystagmus, le caractère du nystagmus vestibulaire périphérique, centrale et optique.

Les différentes formes connues du nystagmus de position sont traitées amplement.

On a fait ressortir la grande importance de la disreflexie vestibulaire croisée chez l'examen calorique et postrotatoire.

On y a décrit séparément une disreflexie vestibulaire croisée seulement pour la composante rotatoire et pour le nystagmus galvanique.

On donna une explication possible d'une forme périphérique de la disreflexie vestibulaire croisée calorique.

Après la discussion des discrepancies diverses et du syndrome d'EAGLETON, on a fait ressortir l'importance des détournements du nystagmus déclenché et indiqué la manière de les provoquer.

En même temps on a relevé la portée de l'examen des mouvements oculaires réflexes dans toutes les directions, dans le cas de paralysie du regard et des parésies oculaires.